

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822204748
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3822204748.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivice Čelkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX proti žalovanému: Slovenská konsolidačná a.s. so sídlom Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 4C/51/2022 -50 zo dňa 19. novembra 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu žalobcu zamietol a výrokom II. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa žalobou z 28.12.2022 domáhal od žalovaného zaplatať nemajetkovej ujmy 50.000 eur a majetkového odškodného 950 eur, čo odôvodnil tak, že žalovaná sa dopustila trestného činu obohatenia na úkor inej osoby vo veci EX1028/2007 tým, že v roku 2018, po premlčacej dobe podľa § 101 ObZ a ďalších ani zmena veriteľa ich neoprávňuje k tomu, aby mohli vydať nový exekučný príkaz, ktorý uplatňovali u SSSZ Slovenskej republiky, ktorá po jeho námietke exekúciu zrušila a zastavila a i proti rozhodnutiu NR SR z roku 2018 o odpustení starých dlhov. Pod hrozbami zabavenia majetku upomienkami o zaplatať dlhu presvedčili jeho bývalú manželku na prevzatie dlhu, čo viedlo k súdному procesu sp. zn. 13C/20/2022, kde došlo k zmiernu, na základe čoho žiada majetkové odškodné, čím odkúpil väčšinový podiel prevzatej pohľadávky. Žiadal i náklady spojené s pojednávaním 250 eur. Uviedol, že žalovaný hrubo a trvale narušil občianske súžitie obyvateľov nehnuteľnosti C. č. XXX, kde býva aj ich spoločný syn A. B.. Čo viedlo jeho bývalú manželku k rozhodnutiu predať ich spoločnú nehnuteľnosť a došlo i k narušeniu spoločenského života v celej rodine a okolí ich bývania, pretože on sa viac zdržuje

v Českej republike a jeho meno je veľmi poškodené v mieste trvalého pobytu, čo bude viesť k nútenej zmene pobytu. Peniaze chce použiť na zmiernenie škôd.

3. Žalobca po výzve súdu prvej inštancie na opravu žaloby zo dňa 31.1.2023 doplnil žalobu v tom, že žiada ...,aby bolo zrušené ako nezákonné vymáhanie premlčanej a nezákonne uplatňovanej pohľadávky po premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka § 101 a § 408 na základe EX 1028/2007, zrušenie 1028/2007, navrátenie všetkých protizákonne vymožených invázií žalovanej nahradiť na účet vedený u SSSZ, z ktorého bolo strhávané od roku 2020, zaplatať majetkovej a nemajetkovej škody v celkovej výške 51 200 eur do troch dní od platnosti rozsudku na účet vedený u SSSZ zaevidovaný pod menom A.

B. ev. č. XXXXXXXXXXXX, prevedenie hĺbkovej kontroly žalovanej firmy oddelení vymáhania pohľadávok, pretože nebude jediný prípad nezákonne vymáhal pohľad a s povinnosťou odškodniť poškodených, odoberanie licencie pre vymáhanie pohľadávok, uloženie trestu podľa platných zákonov Slovenskej republiky podľa § 222 Trestného zákona číslo 40/2009 za nezákonné obohatenie na úkor inej osoby“.

4. Súd prvej inštancie vo veci vo vzťahu k častiam petitu postupoval podľa Civilného sporového poriadku, žiadosť o zrušenie, teda zastavenie exekúcie vylúčil ako podanie smerujúce do konania EX 1028/2007, podanie v časti o navrátenie všetkých protizákonne vymožených financií u SSSZ späť na účet, z ktorého boli strhávané od roku 2020 súd uznesením 4C/51/2022-29 z 24.07.2024 podanie odmietol, pre jeho neurčitost' a nedoplnenie o opísanie rozhodných skutočností, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť nároku. Tým istým uznesením rozhodol o časti petitu, ktorým sa žalobca domáhal „Prevedenia hĺbkovej kontroly u žalovanej firmy - oddelenie vymáhania pohľadávok“ a o „Odobratie licencie pre vymáhanie pohľadávok“ konanie zastavil

a vec postúpil Ministerstvu financií Slovenskej republiky. Konanie o „Uloženie trestu podľa platných zákonov Slovenskej republiky, podľa § 222 Tr.z. č. 40/2009 za nezákonné obohatenie na úkor inej osoby“ zastavil a vec postúpil Okresnej prokuratúre Prievidza v zmysle § 10 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

5. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že podľa oznámenia Sociálnej poisťovne ústredie 22.02.2018 žalobcovi, poisťovňa oznámila, že základná suma, ktorá sa nesmie zraziť z mesačnej sumy dôchodku je u žalobcu 199,48 eur. Jeho invalidný dôchodok bol v tom čase 196,70 eur mesačne. Podľa poslednej výzvy pred opätovným podaním návrhu na vykonanie exekúcie z 05.10.2020 žalovaná poslala žalobcovi výzvu, v ktorej mu uviedla, že bola na ňu postúpená pohľadávka voči nemu vo výške 1.136,37 eur, ktorá vznikla z titulu neuhradenia platobného výmeru číslo 04 - 30/00176 - 9 vydaného 04.11.2004 pôvodným veriteľom Spoločná zdravotná poisťovňa pobočka Trenčín. Tento platobný výmer bol vymáhaný súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šupom v exekučnom konaní EX 1028/2007, ktoré bolo na základe zákona číslo 233/2019 Z. z. zastavené. Bol upozornený, že v zmysle § 9 uvedeného zákona mala žalovaná možnosť podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Preto bol vyzvaný, aby dlžnú sumu 1.136,37 eur uhradil do 31.10.2020, prípadne v mesačných splátkach po 50 eur v počte 22 a 1 splátka vo výške 36,37 eur splatných k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počínajúc mesiacom október 2020 priloženými poštovými poukážkami na účet spoločnosti. Túto listinu predložil samotný žalobca do konania. Podľa potvrdenia z 25.02.2022 žalobcovi Všeobecná zdravotná poisťovňa potvrdila, že neevduje ku 25.02.2022 voči nemu pohľadávku na poistnom na verejné zdravotné poistenie. Podľa oznámenia o vykonávaní zrážok z dôchodku z 30.06.2020, ktoré adresovala Sociálna poisťovňa ústredie žalobcovi, bol žalobca upovedomený, že JUDr. Miroslav Šupa vydal 25.01.2018 pod číslom EX 1028/2007 príkaz na začatie exekúcie zrážkami z jeho dôchodku na úhradu pohľadávky 1656,18 eur, že jeho invalidný dôchodok je 228 eur mesačne

a základná suma, ktorá sa nesmie zraziť z mesačnej sumy dôchodku je 214,83 eur. Na úhradu pohľadávky preto začnú zrážať od 01.08.2024 4,39 eur mesačne. Dňa 30.06.2020 Sociálna poisťovňa ústredie oznámilo žalobcovi, že po vykonaní zrážky 4,39 eur budú poukazovať jeho dôchodok na jeho účet od augusta 2020. Podľa mailovej komunikácie z 05.10.2022 medzi žalobcom a žalovaným mu žalovaná na jeho výzvu a otázky oznámila, že vymáha pohľadávku voči žalobcovi na základe zákona č.233/2019 Z.z., tiež mu oznámila, že exekučné konanie

EX 1028/2007 vedené exekútorom JUDr. Šupom bolo ukončené k 08.09.2020. Výzvu na zaplatenie adresovali do miesta jeho trvalého bydliska C., D. XXX. Pohľadávka bola postúpená na žalovanú stranu zo spoločnosti Veriteľ, a.s. (na spoločnosť Veriteľ a.s. postúpila pohľadávku voči žalobcovi Všeobecná zdravotná poisťovňa. a.s.). Podľa tejto komunikácie so žalovaným komunikovala bývalá manželka žalobcu, ktorej bol oznámený dôvod vymáhania pohľadávky - neuhradenie pohľadávky žalobcom a ktorá splácala pohľadávku v splátkach.

V konaní tamojšieho súdu 13C/20/2022 uznesením z 28.10.2022 súd schválil zmier v ktorom zaviazal žalobcu uhradiť sumu 950 eur. Podľa obsahu žaloby v tejto veci, ktorú do spisu predložil žalobca, dôvodom, pre ktorý bývalá manželka žalobcu vymáhala od neho 950 eur, bol fakt, že zaplatila jeho veriteľovi - žalovanému v tomto konaní, za neho jeho výlučný dlh 950 eur. Túto skutočnosť potvrdzuje i oznámenie o úhradách žalobcu z 02.03.2022 a poštové poukážky. Podľa listiny z 08.12.2022 žiadal žalobca žalovaného o mimosúdne vyrovnanie - odškodné z dôvodu napravenia škôd, z dôvodu narušenia občianskeho spolužitia rodinných príslušníkov na adrese trvalého pobytu, poškodenie dobrého mena v mieste trvalého pobytu, psychický nátlak formou mailových správ bývalej manželke a vydierania a vyhrážok zabavením spoločného majetku, čo je v rozpore so zákonom, čo viedlo k súdnemu

procesu, kde odkúpil väčšinový podiel pohľadávky. Žiadal nemajetkovú ujmu 50.000 eur a majetkovú ujmu vo výške 1.200 eur. V listine namietal, že má oficiálne nahlásenú adresu v Českej republike. Odškodné žiadal z dôvodu napravenia škôd, ktoré nezákonným spôsobom napáchali na jeho osobe a na jeho rodinných príslušníkoch na spoločenskom živote v mieste trvalého pobytu.

6. Na rozhodnutie o podanom nároku súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 11, § 13 ods. 1, 2 a 3, § 415, § 420 Občianskeho zákonníka.

7. Súd prvej inštancie na základe predložených listín zistil, že právny predchodca žalovaného Spoločná zdravotná poisťovňa, pobočka Trenčín predpísal žalobcovi Platobným výmerom číslo 04-30/00176-9 zo dňa 04.11.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.02.2005 poistné vo výške 6 720,- Sk (223,07 Eur) a Platobným výmerom č. 03-30/0467-1 zo dňa 29.07.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22.9.2003 poistné vo výške 27.519,- Sk (913,30 Eur). Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2005 boli pohľadávky voči žalobcovi v celkovej výške 1.136,37 Eur postúpené zo Spoločnej zdravotnej poisťovne na spoločnosť Veriteľ, a.s., IČO 35859881, Štefanovičova 5, Bratislava. Následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.12.2005 boli pohľadávky voči žalobcovi v celkovej výške 1.136,37 Eur postúpené zo spoločnosti Veriteľ, a.s. na Slovenskú konsolidačnú, a.s. Slovenská konsolidačná, a.s. podala dňa 27.04.2007 návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky vo výške 1.136,37 Eur. Pohľadávka bola vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šupom, Exekútorský úrad Nitra v exekučnom konaní sp. zn.

EX 1028/2007, 9Er/1338/2007. Dňa 25.6.2020 vydal súdny exekútor v zmysle § 5 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoUNEK“) upovedomenie o zastavení starej exekúcie a výzvu na úhradu trov starej exekúcie, pretože uplynula rozhodná doba. Exekučné konanie bolo ukončené doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie Okresnému súdu Prievidza dňa 09.09.2020. V konaní neboli vymožené žiadne finančné prostriedky. V zmysle § 9 ods. 2 ZoUNEK pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremičí skôr, ako uplynie jeden rok. V uvedenej lehote má oprávnený možnosť podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Podaním zo dňa 5.10.2020 žalovaný vyzval žalobcu na úhradu pohľadávky vo výške 1 136,37 Eur. Zároveň mu ponúkol možnosť pohľadávku uhradiť formou splátok. Pohľadávka bola uhrádzaná v dohodnutých mesačných splátkach prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.. Jednotlivé splátky boli identifikované variabilným symbolom - číslom pohľadávky.

K splateniu pohľadávky došlo dňa 07.07.2022. Ku dnešnému dňu (ku dňu rozhodnutia súdom prvej inštancie – pozn. odvolacieho súdu) Slovenská konsolidačná, a.s. neeviduje voči žalobcovi žiadnu pohľadávku. Žalobca vo svojom podaní namietal vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného z dôvodu, že pohľadávka bola premlčaná. V zmysle ust. § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu, preto k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného nedošlo. Žalovaný taktiež žiadnym spôsobom nevyvíjal nátlak na bývalú manželku žalobcu a nijakým spôsobom nepoškodil meno žalovaného. Pohľadávka bola uhradená dobrovoľne po vzájomnej dohode.

8. Pri vymáhaní pohľadávky žalovaný, podľa súdu prvej inštancie, postupoval podľa zákona, preto nie je možné konštatovať ani neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu ani porušenie právnej povinnosti. Navyše žalobca neuviedol a nepreukázal ani podstatné skutočnosti rozhodujúce pre priznanie takýchto nárokov, najmä skutočnú majetkovú škodu, tiež nepreukázal akékoľvek narušenie jeho osobného „spoločenského života v celej rodine a okolí ich bývania“ a už vôbec nie v súvislosti s vymáhaním pohľadávky žalovaným. Žalobcove tvrdenia, že žalovaný pod hrozbami zabavenia majetku upomienkami o zaplatení dlhu presvedčili jeho bývalú manželku na prevzatie dlhu, čo viedlo k súdnemu procesu sp. zn. 13C/20/2022, kde došlo k zmiernu, na základe čoho žiadal majetkové odškodné. Žalobca nepreukázal, len tvrdil, že žalovaný hrubo a trvale narušil občianske súžitie obyvateľov nehnuteľnosti C. č. XXX, kde býva aj ich spoločný syn A. B., čo malo viesť jeho bývalú manželku k rozhodnutiu predať ich spoločnú nehnuteľnosť

a malo dôjsť i k narušeniu spoločenského života v celej rodine a okolí ich bývania, pretože on sa viac zdržuje v Českej republike a jeho meno malo byť veľmi poškodené v mieste trvalého pobytu, čo ho bude viesť k nútenej zmene pobytu. Pokiaľ žiadal i náklady spojené s pojednávaním 250 eur, tieto náklady nepreukázal. Preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že Okresný súd Prievidza v rozhodnutí nedoložil písomnú zmluvu medzi obchodnou spoločnosťou Slovenská konsolidačná a.s. a treťou stranou (bývalá manželka žalobcu), o ktorú žalobca v priebehu súdneho konania ústne žiadal, lebo jeho manželka verila v právny systém, čím došlo k zneužitiu jej nevedomosti. Túto ústnu požiadavku nemôže žalobca dokázať, pretože ústny záznam sa nevedol. Podľa platného Občianskeho zákonníka do konca roku 2017, ktorý sa priamo dotýka predmetného dlhu, absolútnou premlčacou dobou je 10 rokov, ktorá bola naplnená z toho dôvodu, že od 27.04.2007 do konca platného Občianskeho zákonníka nikým, nikdy a nikde nebol uvedený dlh vymáhaný a ani uplatňovaný. Konajúci súd v tomto konkrétnom prípade nemôže preto používať novelizovaný Občiansky zákonník s § 233, ktorý nadobudol platnosť až od roku 2018. O novej spisovej značke Pnm 120/24/3307 - 3 (sťažnosť proti uzneseniu vydaného povereným príslušníkom PZ) nemohol žalobca súd informovať, pretože sa o nej dozvedel až po skončení súdneho konania a proti prokurátorovi podal sťažnosť. Obchodná spoločnosť Slovenská konsolidačná a.s. porušila obchodný zákon a predpisy s tým spojené, obohatila sa na úkor inej osoby, ktorá sa v zákonoch nevyzná, nič si neoverila a práve túto nevedomosť zneužila vo svoj prospech. V konaní o žalobe, ohľadom splácania dlhu žalobcom, o ktorej nemal žalobca žiadnu vedomosť, že ho spláca jeho manželka, sa zachoval čestne aby zmiernil dopady na rodinu dlh uznal z dôvodov uvedených v spise. Keby povedal, že žiadny dlh nemá, dopady na bývalú rodinu by boli omnoho vyššie. Ďalším nevyrátiteľným dôkazom, že dlh nebol v dobe premlčania nikdy uplatňovaný je aj evidenčná karta dlhu ZoUNEK, o ktorej súd ani nevedel. Vyšetrovanie trestnej činnosti, kde je ako veriteľ evidovaná Slovenská konsolidačná a.s. ešte nie je ukončené. Žalobca uviedol, že si uplatňuje odškodnenie vo výške 62 000,- Eur a potrestanie Slovenskej konsolidačnej a.s. podľa platných zákonov a to na hranici hornej sadzby.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

13. V odvolacom konaní preskúmal odvolací súd vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. V odvolacom konaní nezistil odvolací súd žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP alebo podľa § 389 ods. 1 CSP. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil vo veci rozsudok.

14. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy hodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia žalobu žalobcu zamietol a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Hlavne poukazuje na ods. 17. a 18. napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je žiadúce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje. Odvolací súd v rámci postupu podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP k odvolacím dôvodom žalobcu uvádza:

16. Predmetom konania v preskúmvanej veci bol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy je dosiahnuť vyváženosť miery ujmy na hodnotách ľudskej dôstojnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takej nemajetkovej ujmy dosiahnuť účinne vyváženú a zmiernenú nepriaznivú následku neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby. Ide o samostatný nárok, ktorého právna úprava vyplýva z § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka.

17. Odvolací súd, tak ako aj súd prvej inštancie, konštatuje, že žalobca neuviedol a ani nepreukázal podstatné skutočnosti rozhodujúce pre priznanie uplatnených nárokov, nepreukázal najmä skutočnú majetkovú škodu, ktorá mu mala vzniknúť, nepreukázal akékoľvek narušenie jeho osobného „spoločenského života v celej rodine a okolí ich bývania“ a už vôbec nie v súvislosti s vymáhaním pohľadávky žalovaným. Žalobca nepreukázal, len tvrdil, že žalovaný hrubo a trvale narušil občianske súžitie obyvateľov nehnuteľnosti C. č. XXX, kde býva aj ich spoločný syn A. B., čo malo viesť jeho bývalú manželku k rozhodnutiu predať ich spoločnú nehnuteľnosť a malo dôjsť i k narušeniu spoločenského života v celej rodine a okolí ich bývania, pretože on sa viac zdržuje v Českej republike a jeho meno malo byť veľmi poškodené v mieste trvalého pobytu, čo ho bude viesť k nútenej zmene pobytu. Uplatnené náklady spojené s pojednávaním vo výške 250 Eur žalobca súdu prvej inštancie a ani odvolaciemu súdu nepreukázal. Žalobca ako odvolateľ v odvolaní opätovne uvádzal len skutočnosti týkajúce sa jeho dlhu voči Slovenskej konsolidačnej a.s., neuviedol a ani nepreukázal žiadne tvrdenia vo vzťahu k nemajetkovej ujme a majetkovému odškodneniu.

18. Odvolacie námietky odvolateľa vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z precízne zisteného skutkového stavu veci, keď vyvodil správne právne závery, vychádzajúc z ktorých posúdil predmetnú žalobu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre strany sporu známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

19. S poukazom na uvedené závery, súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobcu zamietol, za súčasne správneho rozhodnutia aj o nároku na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v spore. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný a vznikol mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný sa však k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril a z obsahu spisu mu ani žiadne iné trovy odvolacieho konania nevyplývajú. Odvolací súd teda vychádzal z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne

súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti Civilného sporového poriadku

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu

a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).